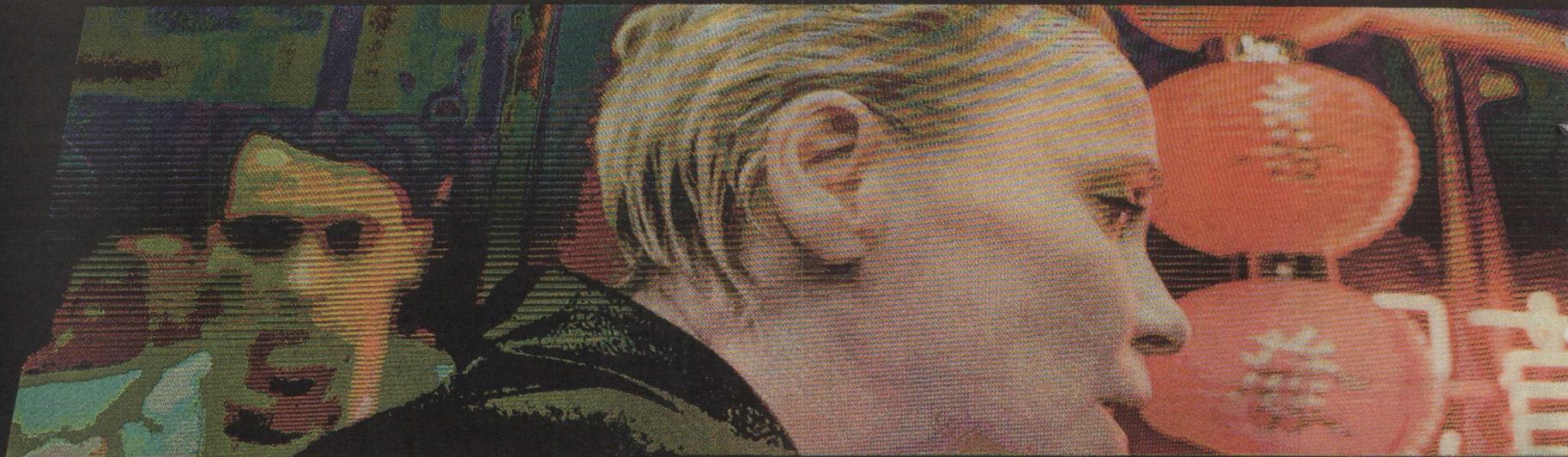

VISUKOVIENGRIBI.

Rotkho Dailes teātri ir izrāde, kas tiecas tev palīst zem ādas, un tas pilnā mērā tai izdodas Teksts Undīne Adamaite

■ Starptautiskās radošās grupas kopdarbs Rotkho Dailes teātri žilbina ar tehnoloģiju klātbūtni un iespējām, taču tajā nepazūd arī aktieru cilvēciskās sejas un talants.
Attēlā - Rēzijas Kalniņas galeriste Anna Fridmena. Foto - Artūrs Pavlovs

A F I Š A S

KONCERTI

CETURTDIENA, 17. MARTS

Siguldas koncertzāle Baltais flīģelis
19.00 Koncertstāsts *Mulkības slavinājums. Folijas*

Mūzikas nams Daile 19.00 Artūrs Skrastinš un Latvijas Radio bigbands. Improvizācija un dzeja Ulda Stabulnieka mūzikā
PIEKTDIENA, 18. MARTS

Rīgas Doms 19.00 Koncerts *BACH*
VEF Kultūras pils 19.00 Koncerts *Četri Amerikas stāsti. Orķestra Rīga jubilejas ieskaņas koncerts*

Ventspils koncertzāle Latvija 19.00
Vineta Sareika un LNSO

Valmieras Kultūras centrs 19.00 Grupas Otra puse koncerts. Īpašais viesis – Antra Stafecka

Kultūras centrs Siguldas devons 19.00 Latvijas Radio bigbands un Līne Krūse (Dānija)

Berģu Kultūras centrs 19.30 Mārcis Auzinš. Koncerts *Lielā plūsma*
SESTDIENA, 19. MARTS

Rīgas Doms 12.00 Concerto Piccolo
Lūznavas muiža 16.30 Sapņu teicējs. Koncertprogramma *Sapnis, par ko tu nezināji*

Alūksnes Kultūras centrs 17.00 Katrīnas Gupalo un pianista Andreja Osokina koncertprogramma *Mēness starus stīgo*

Radošais kvartāls Zeit (Ligatne) 18.00 Deniss Pashkevich Quartet džeza balāžu programmā *Melodija*

Latgales vēstniecība Gors 18.00 Koncerts *Itāļu kinomūzika un baltieši. Sinfonietta Rīga, Normunds Šnē un Romēns Lelē*

Sutru kultūras nams 22.00 Grozinballe ar grupu *Galaktika*
SVĒTDIENA, 20. MARTS

Dzintaru koncertzāle 11.00 Koncerts gimenēm ar bērniem. Smilšu pasaka ar zelta putnu

Radošais kvartāls Zeit (Ligatne) 15.00 Dzejkoncerts *Ne mālā, ne porcelānā... sieviete.* 18.00 Koncerts *Marta kapīze*

Gulbenes Kultūras centrs 16.00 Koncertprojekts *PārNovadnieki*
PIRMDIENA, 21. MARTS

Rīgas Doms 12.00 Concerto Piccolo
Latvijas Mūzikas akadēmija 18.00 JVLMA mūsdienu mūzikas festivāls *deciBels. Skat(!)Logs*

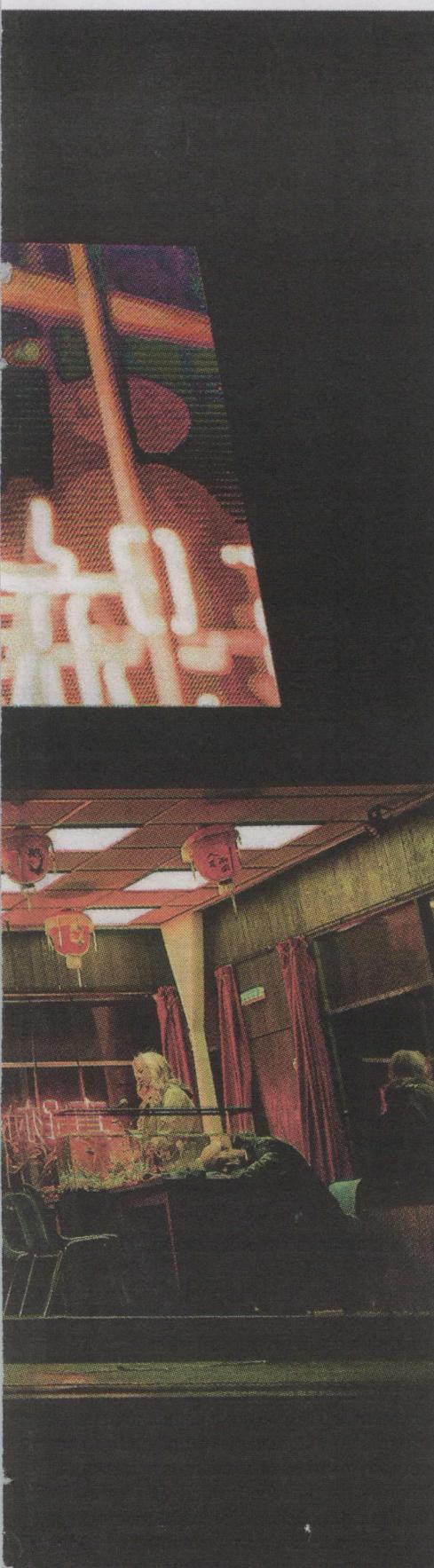
OTRDIENA, 22. MARTS

Latvijas Mūzikas akadēmija 19.00 JVLMA mūsdienu mūzikas festivāls *deciBels. Aquarelle*

TRESDIENA, 23. MARTS

Latvijas Mūzikas akadēmija 10.00 JVLMA mūsdienu mūzikas festivāls *deciBels. Sequentia Cyclica*

Rīgas Doms 12.00 Concerto Piccolo

Skatītāji izrādei uzgavilē. Tas ieprecina, jo tas nozīmē, ka pandēmijas laikā nav atmirusi teātra uztveres īmpulsi. Skatītājus atdalosie plastmasas būri ir likvidēti, visi sēz cieši plecu pie pleca, Lielā zāle ir pilna līdz pēdējai rindai, notiek reāla mijiedarbība – teātra lielākais laimes brīdis. Skatītāji pilnā mērā ir gatavi akumulēt un raidīt atpakaļ to ārpātīgo enerģiju, ko no skatuves gāž virsū polu un latviešu kopdarbs *Rotkho*. Tiem, kas vēlas, pirms izrādes tiek izdalīti ausu aizbāzni.

Bet ne jau par aizbāžņiem ir runa. Šeit viss ir līdz nāvei (burtiski, sižetiski) no pierīti. Sarežģīti un neērti. Šķiet, ka skatītāji tam ir gatavi. Patiesībā ir sajūta, ka viņiem pat būtu grūti saņemt kādu mazāk mokošu sižetu, ja rez Ukrainas kara laikā ir atnākuši uz teātri. Izrādes beigās pār visu skatuvi ir Ukrainas karogs no pikseliem ar visiem zināmo uzrakstu par krievu kugi. Tas vairs nav asprātīgs, bet nu jau hrestomātisks un solidārs. Šoreiz angļu valodā. Izrādei ir arī angļu subtitri.

Pat ja jūtams apokalipes gruzdums, tas vienlaikus rada arī gandarījumu, ka teātris jūtīgi reagē uz savu laiku un nevairās no sāpīgiem jautājumiem.

Rotkho neapdullina tikai ar skaņas deobelēm, bet piedāvā arī jēgas mērogus. Vai laba māksla var būt lēta? Kas ir laba māksla? Kas ir māksla? Vai mākslai ir kāda jēga, ja mēs, saskaroties ar to, neko nejūtam? Tie ir tikai daži jautājumi, kurus ieštiež zālē *Rotkho*.

DOMĀ AR KAMERAS PALĪDZĪBU

Nevarētu teikt, ka Latvijas teātrī būtu sveša video izmantošana izrāžu estētikā. Vēl vairāk – pēdējā laikā gandrīz vai retums ir izrāde, kurā aktieru sejas netiek filmētas un projicētas uz ekrāna. Cits jautājums – par metodes māksliniecisko mērķtiecību, ko šajā rakstā neapspriedīšu. Kā pirmo radikālāko pavērsienu video integrēšanā izrādē gribētos minēt Alvyja Hermānu un Monikas Pormales *Tālāk Jaunajā Rīgas teātrī* jau 2004. gadā.

Tomēr *Rotkho* ir jauna veida pieredze, jo diez vai tik totālu audiovizuālu sprādzienu, kas reizē ir arī akvarelisks un juteklisks, kā izrādes matēriju Latvijas teātrī esam piedzīvojuši.

Pirms jeros pie izrādes konkrētības, ir jāpasaka daži vārdi par poļu radošo komandu.

Lukaš Tsvarkovskis ir polifonisks teātra mākslinieks, kurš pazīstams kā slavenā režijas meistara Kristiana Lupas videomākslinieks. Tsvarkovskis ir kino un teātra režisors, scenogrāfs un videomākslinieks vienā personā. Dibinājis mākslas kolektīvu *Identity Problem Group* un darbojies tajā līdz 2016. gadam. Iestudējis vairākas izrādes Lietuvā, kas guvušas milzīgu panākumu. «Negribu sevi ieslēgt tikai teātrī, starpdisciplināri projekti man šķiet daudz interesantāki. Video jūtos viskomfortablāk un nevaru iedomāties savu iestudējumu bez šī izteiksmes līdzekļa. Izsaku savas domas ar kameru palīdzību,» intervijā pirms

Rēzijas Kalniņas galeriste Anna Frīd-

AKTIERU KONCENTRĒTĀS SEJAS PAŠAS LĪDZINĀS ROTKO GLEZNĀM

izrādes *Lokis* Lietuvas Nacionālajā drāmas teātrī sacījis Tsvarkovskis.

Rotkho dramaturge Anka Herbuta ir rakstniece, kuratore un pētniece teātra un dejas jomā. Viņas galvenā tēma ir horeogrāfijas sociālās un valodas poētiskās un performatīvās iespējas. Šīs iespējas izrādē pēta arī horeogrāfs Pāvels Sakovičs, radot aktieriem īpatnēju, grūti aprakstamu plastisko zīmējumu. Viņu roku kustības nedaudz atgādina peldēšanu vai nemītīgu zaru atgrūšanu mežā, lai tiktu no kaut kurienes ārā, nav gan īsti zināms – no ūdens, meža, ekrāna, savas galvas vai mākslas tīrgus noteikumiem.

DIGITĀLAIS EKSPRESIONISMS

«Šī nav izrāde par Marku Rotko. Šī pat nav izrāde par Marku Rotko,» uzsvēr Anka Herbuta, atsaucoties uz 1999. gadā žurnāla *New Scientist* apgalvoto un pierādīto, ka rakstītu tekstu spējam uztvert arī tad, ja vārdi burti ir pārkārtoti vietām – galvenais, lai vietā būtu pirmsais un pēdējais barts. Un pat tas, ka dramaturģijas centrā ir reāli gleznotāja Marka Rotko dzīves notikumi – Nujorkas restorāna *Four Seasons* sienas gleznojuma pasūtījums, viņa pašnāvība un fakts, ka Nujorkas Knēdlera galerija pārdevusi 8,5 miljonus vērtu Rotko gleznas viltojumu, – nepadara izrādi par dokumentālu stāstu. Dokumentalitāte radošajai grupai kalpo, lai runātu par brīvi un netverami plūstošām robežām starp īstenību un iztēli, oriģinālu un kopiju, rādot realitāti, kas iekodusies pati savā astē un nemītīgi rada Žana Bodrijāra formulētos simulakrus. Videomākslinieks Jakubs Lehs, scenogrāfs Fabjēns Ledē, gaismu mākslinieks Eugenijus Sabalauskas, komponists Lubomirs Gželaks radījuši skatuves visumu, kas šūpo pamatus zem mūsu kājām un jebkādiem atskaites punktiem.

Reālā darbības vieta – ķīniešu restorānīš, kurā pie plīts darbojas neprofesionāli aktieri Jaņa Huana un Sjaočeņs Vans, – pārītā par piecām kustīgām, noslēgtām būvēm. Skatītāji tur notiekošo vēro septiņās tiešraides projekcijās, no kurām četrās ir platekrāna monitori. Vienlaikus darbojas sešas kameras – trīs ir aprīkotas ar bezvadu tehnoloģiju, un tās vada paši aktieri.

Rēzijas Kalniņas galeriste Anna Frīd-

mena, Mārtiņa Upenieka muzeja direktors, Artūra Skrastiņa Domeniko de Sole, Kaspara Dumbura Orions Anastapolu tikpat labi varētu būt arī personāži no Rūbena Estlunda filmas *Kvadrāts* (2017), kuras satīru par mākslas vidi, kuratoru, muzeju direktori un citu iesaistīto galma rotālām ir grūti pārspēt. Kā mundrs, acīgs, jauns dzīnējsens notikumiem līdzi seko Toma Veličko žurnālists.

Jau minētajai estētiskajai biežnai jāpievieno fakti, ka izrādes struktūrā tiek izmantoti arī brehtiski atsvešinājuma efekti – aktieri piesaka paši sevi un lomas, ko spēlē, tīsas, atkal jau jaucot galvu un nelaujot mierīgu prātu atķešēt programmiņā, ko tad kurš spēlē – Artūrs Skrastiņš spēlē aktieri, kurš spēlē Artūru Skrastiņu, kurš spēlē aktieri utt. Kā Renē Magrita gleznās. Skatienam nav kur atdurties.

SEJU TUPLĀNI KĀ GLEZNAS

Mākslinieks un scenogrāfs Fabjēns izstrādā psiholoaktīvas vides dizainu, daudzslānainas 3D ainavas un instalācijas teātriem un mākslas galerijām. Šīs talants pilnā mērā tiek apliecināts arī *Rotkho*. Tomēr ir aina, kurā, par spīti augsto tehnoloģiju dzīrēm šajā iestudējumā, karalis ir aktieris. Pat ja viņa seja tiek projicēta uz ekrāna kā lielformāta portrets.

Runāju par diviem dialogiem starp Jura Bartkeviča Rothko un Vitas Vārpīņas Melu Rotkho. Aktieru koncentrētās sejas pašas līdzinās Marka Rotko gleznām, kurās varētu ilgi skatīties, tverot katru sejas muskuļu noraustīšanās nianši. Klubi mūzikas cienīgā dārdoņa apklust, krāsas pazūd, un skatītāji piedzīvo stundzinošu divu cilvēku vientulības un eksistenciālu baiļu aīnu novītušu un vāzē sasmirdušu gladiolu fonā. Radošā grupa mikse digitālā ekspressionisma kliedzienu ar portreta žanra kamerstila un nianšu jūtīgumu.

Kā no kādas tālas – vienkāršas un cilvēciski siltas – pasaules šķiet Ērikas Eglijas-Grāveles Aktrise un Andžeja Jakubčika Aktieris, kuri, nejauši satikušies ķīniešu krodiņā uz *Rotkho* atlasi, pāri vecuma un valodas barjerām sadraudzējas un, kaut arī saprotas ar *Google Translate* palīdzību, liekas, runā kopīgā mākslas valodā, lai cik navi tas skanētu. Gribas palaiš fantāziju ganībās un iztēloties, ka varbūt poļu aktieris, jauns būdams, ir spēlējis pie Grotovska.

Daugavpils Marka Rotko Mākslas centrā 2015. gadā notika izstāde *Četras izstādes*. Vienai no tām vajadzēja būt Martas Zariņas-Gelzes (1987–2014) izstādei instalācijai *Asaras* – asaras tīkta savāktas no Marka Rotko gleznu priekšā raudošajiem cilvēkiem. Šī iecere palika nerealizēta, jo māksliniece cieta no depresijas un izdarīja pašnāvību. Katažinas Osipukas performers un viesmīles Destiny Hope tēls šajā izrādē ir uzsūcis gan Rotko, gan Martas, gan visu to asaras, kuri, piedzīvojot mākslu, tomēr vēlas kaut ko just. ■

ROTKHO

Dailēs teātra Lielajā zālē 28., 29.IV plkst. 19. Biletes pārdotas

IZRĀDES LATVIJAS NACIONĀLĀ OPERA UN BALETS

Lielā z.

Gulbju ezers

18.III 19.00

Antonija

#Silmači

20.III 19.00

LATVIJAS NACIONĀLAIS TEĀTRIS

Lielā z.

Sapnis

vasaras

naktī

17., 23.III

19.00

Perfektā

teikuma

nāve

18.III 19.00

Vīrs,

kas

zināja

čūskuvārdus

19.III 18.00

Asins

kāzas

20.III 18.00

Aktieru z.

Ezeriņš

19.III 18.30

Aka

22.III 18.30

Tik

mīla

vien

23.III 18.30

Jaunā z.

ART

17.III 18.30

Aukle

18.III 18.30

Baltā z.

Atver

acīs

19., 20.III

11.00, 12.00, 13.00, 14.00; 20.III 15., 16.III

DAILES TEĀTRIS

Lielā z.

Izrāde,

kas

saiet

sviestā

17.III 19.00

Eset

sveicinātas,

skumjas

18.III 19.00

Smī-

vu val.; 19.III 11.00, 14.00 Kaķēns, vārdā Vau

20.III 11.00 krievu val., 14.00

VALMIERAS DRĀMAS TEĀTRIS

Apājā z. Mēs, roks, sekss un PSRS 17., 18.III

18.30 Es neesmu klaviernieks 19., 20.III

18.30; 20.III 13.00

LIEPĀJAS TEĀTRIS

Vairāk par dzīvi/Teātris 18.III 19.00; 19.III

18.00 Dublinieši Miera ielā 19., 20.III 18.00

Mazā z. Viss zem debesīm 18., 22., 23.III

19.00 **Kamerzāle** Jaunie latviešu stāsti 2.

vakars 18.III 18.30

RIGAS LATVIJESU BIEDRĪBAS NAMS (LATVIJAS LEĻĻU TEĀTRA IZRĀDES)

Lielā z. Lidojošo cūku nams 18.III 18.30

Joka pēc alfabetā 20.III 11.00 **Mazā z.**

Kamīnzāle Es – Bēndžamins Batons 17.III

18.30 Trīs sivēntiņi un vilks 18.III 18.30 krievu

teātris

MIHAILA ČEHAVA RIGAS KRIEVU TEĀTRIS

Bez lieciniekiem 17.III 18.30 Kaija-118.III

18.30 Kaija-2 20.III 18.30 Daktera Čehova

laboratorija 23.III 18.30

DIRTY DEAL TEĀTRIS

Miega peles 20.III 12.00, 14.00 Zvērigā mīla

21.III 19.00

GERTRŪDES IELAS TEĀTRIS

Rondo 18.III 19.00 Kontakts 20.III 19.00

TEĀTRA KLUBS AUSTRUMU ROBEŽA

Sītīvais randījš 18.III 19.00 Liecinieks 19.III

19.00 Šodien vai nekad 20.III 19.00 Liftā un

</div